

landske studerende en chance, men jeg tror også, at de vil opleve, at det er til god inspiration for de danske studerende. Så alt i alt tror jeg, at man sådan set grundlæggende har en interesse i det, uanset om der følger penge med eller ej. Men jeg synes, det kun er rimeligt, at man betaler for det, hvis man kommer som udenlandsk studerende til Danmark og gerne vil ind og have muligheder for at få en af vores uddannelser.

Derudover er det jo en ekstra gevinst, kan man sige, til vores universiteter, at de ved at få betaling for det hele tiden kan sikre, at der er en god kvalitet, at de har et rigtig godt tilbud at gå ud med på det internationale uddannelsesmarked. Så den her måde, vi nu gør det på, er både rigtig og rimelig.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så var der ikke flere korte bemærkninger.

Så går vi til næste ordfører, det er den radikale fru Margrethe Vestager. Værsgo.

Margrethe Vestager (RV):

Skønt det også er genfremsættelser, vi diskuterer her, vil jeg gerne knytte nogle få bemærkninger til dem ud over det, som var mit ordførerbidrag ved den første førstebehandling.

For det første må man glæde sig over, at det er lykkedes at få en ensartet ikrafttrædelsesdato for tilbageholdelsen af taxameter, for så vidt angår de korte og de mellemlange uddannelser og de lange videregående uddannelser.

Når man kan blive lidt bekymret for koordineringen og sammenhængen i vores uddannelsessystem, for så vidt angår korte, mellemlange og lange uddannelser, er det jo, fordi der, da de to forslag blev fremsat, var forskellige ikrafttrædelses, og at universiteterne skulle bruge et helt år ekstra på ligesom at komme i gang med det her, hvorimod man antog, at seminarier og erhvervsakademier, og hvad vi har, stort set kunne gøre det med et knips med fingrene.

Jeg håber ikke, at det er et tegn på, at der ikke koordineres mellem de to ministerier. Hvis det er, så synes jeg, man skulle ændre sin praksis, sådan at der i højere grad kommer en sammenhængende tænkning i vores uddannelsessystem for unge voksne.

Det andet er, at det bekymrer os, at man stadig væk har så ringe et analytisk grundlag for at vurdere, hvad der vil være effekten af de ting, som sættes i værk her. Der er ikke nogen sådan generel vurdering af, hvad der vil være fremtiden, hvordan institutionerne vil komme til at

bruge det her, om den administrative byrde, som de vil skulle påtage sig for at kunne beregne, hvad det enkelte studie skal koste, vil stå mål med det, som man får ud af det ved at kunne sælge uddannelser.

Forslaget her betyder jo, at der på samtlige uddannelsesinstitutioner skal opbygges en administration, der kan vurdere, hvad en uddannelse koster, og som kan opkræve betaling for den. Det synes vi er en stor administrativ byrde, når vi ser på de administrative byrder, som institutionerne har i forvejen.

Det tredje er, at vi også savner en egentlig analyse af det, som ligger under lovforslagene, både det, vi her behandler, og det, vi behandlede for et øjeblik siden, nemlig at uddannelsesinstitutioner, erhvervsakademier, seminarier, CVU'er og universiteter tilsyneladende har en sådan lidt, hvad skal man kalde det, loren optagelsespraksis, at man reelt ikke optager de bedste studerende, men optager de studerende, der har lyst til at komme, sådan at man kan få fyldt sine hold, og så man kan få udløst det taxameter, man har brug for for at få økonomien til at hænge sammen.

Kl. 15.45

Jeg synes, det er et meget uheldsvangert rygte at have kørende, og jeg synes, det ville være ret hensigtsmæssigt, hvis man havde brugt tid på at af- eller bekræfte det, så vi kunne få en direkte diskussion om, hvorvidt det var måden at gøre tingene på, og var sikre på, at uddannelsesinstitutionerne fik korrigeret deres opfattelse af, hvem det er rimeligt at optage, og hvem det ikke er rimeligt at optage.

Når vi ud over de bemærkninger, vi gjorde sidst, stadig er bekymrede for, om forslaget vil fremme internationaliseringen, er det bl.a., fordi CIRIUS' udmærkede høringssvar ikke er blevet imødekommet. CIRIUS gør jo efter min opfattelse med rette opmærksom på, at mange udviklingsaftaler ikke er udvekslingsaftaler om, at når Peter bliver sendt til dig, kan du sende Mohammed til mig. Det er ikke aftaler en til en, det er aftaler om, at jeres studerende kan bruge vores universitet eller vores erhvervsakademi, og at vores studerende kan bruge jeres.

Forslaget gælder kun for den første studerende, og derefter skal der være almindelige betalingsvilkår. Det må alt andet lige betyde, at der bliver mindre udveksling og mindre internationalisering, men i Det Radikale Venstre tror vi, det er meget afgørende, at vores uddannelsessystem rummer en bredt sammensat og selvfølge-